

Bruselj, 11. april 2022
(OR. en)

8121/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0105 (COD)

ENV 341
COMER 43
SAN 218
AGRI 150
MI 282
COMPET 234
CONSOM 91
IND 114
ENT 49
CODEC 482
IA 41

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	6. april 2022
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 157 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o sporočanju okoljskih podatkov industrijskih obratov in vzpostavitvi portala industrijskih emisij

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 157 final.

Priloga: COM(2022) 157 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 5.4.2022
COM(2022) 157 final

2022/0105 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o sporočanju okoljskih podatkov industrijskih obratov in vzpostavitvi portala
industrijskih emisij**

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 169 final} - {SWD(2022) 111 final} - {SWD(2022) 112 final} -
{SWD(2022) 113 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Z Uredbo (ES) št. 166/2006¹ (v nadaljnjem besedilu: Uredba) je bil vzpostavljen Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu: E-RIPO) kot vseevropski register, ki javnosti zagotavlja dostop do ključnih okoljskih podatkov industrijskih objektov v EU, na Islandiji, v Lihtenštajnu in Norveški. E-RIPO vsebuje podatke, ki jih letno posreduje približno 30 000 industrijskih objektov, ki pokrivajo 65 gospodarskih dejavnosti po vsej EU. Z Uredbo se izvaja Protokol iz Kijeva o registrih izpustov in prenosov onesnaževal iz leta 2006 (v nadaljnjem besedilu: Protokol)², ki je začel veljati leta 2009. To je edini pravno zavezujoč mednarodni instrument o registrih izpustov in prenosov onesnaževal.

Države članice Komisiji vsako leto pošljejo poročilo s podatki, ki so jih predložili upravljavci industrijskih objektov o izpustih in prenosih posameznega objekta. Komisija ob podpori Evropske agencije za okolje objavi navedene podatke na javnem spletnem mestu.

Učinkovitost, uspešnost, ustreznost, skladnost in dodana vrednost EU so bile ocenjene v okviru programa Komisije za ustreznost in uspešnost predpisov³. V oceni so bile upoštevane koristi, ki jih prinaša E-RIPO, pa tudi možnosti za njegovo poenostavitev ter znižanje regulativnih stroškov in bremen. Na podlagi te ocene so bili sklepi v drugem poročilu Komisije o izvajanju Uredbe⁴ naslednji:

- E-RIPO se je izkazal za ključno zbirko znanja o izpustih, ki jih povzročajo industrijske dejavnosti. Zagotavlja lahko dostopne in visokokakovostne podatke. Javnosti omogoča dostop do teh dragocenih informacij, s čimer podpira odločanje o okoljskih zadevah.
- Vendar je E-RIPO mogoče še izboljšati in povečati njegovo učinkovitost tako, da se uskladi z obveznostmi poročanja, določenimi v drugi okoljski zakonodaji, ter da sporoča dodatne vsebinske informacije.

V okviru nadaljnjih ukrepov na podlagi tega poročila o izvajanju je bilo izvedenih več pobud.

- Ustvarjen je bil portal industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal)⁵. Vsebuje letno sporočene podatke v skladu z uredbo o E-RIPO, skupaj s podatki, sporočenimi v skladu z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah (v nadaljnjem besedilu:

¹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

² Protokol iz Kijeva o registrih izpustov in prenosov onesnaževal h Konvenciji UN/ECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah: <https://unece.org/environment-policy/public-participation/prtrs-protocol-text>.

³ COM(2012) 746 final.

⁴ COM(2017) 810 final.

⁵ <https://industry.eea.europa.eu/>

direktiva o industrijskih emisijah)⁶. Ta portal, ki je nadomestil spletišče E-RIPO, združuje podatke o industrijskih dejavnostih, sporočene v okviru teh dveh okoljskih zakonodajnih aktov EU.

- Za dodatne vsebinske informacije so v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2022/142⁷ določene enote in metrike, ki upravljavcem omogočajo, da vsako leto poročajo o obsegu proizvodnje posameznega industrijskega objekta v okviru E-RIPO. Poročanje o obsegu proizvodnje bo prvič postalo obvezno za leto poročanja 2023.

Evropski zeleni dogovor⁸ je evropska strategija za rast, katere cilj je podnebno nevtravno, čisto in krožno gospodarstvo do leta 2050. Priznava potrebo po politikah za korenito preobrazbo z namenom optimizacije virov in zmanjšanja onesnaževanja. Komisija se je zavezala, da bo pregledala pravila EU, da bi zmanjšala onesnaževanje, ki ga povzročajo veliki industrijski obrati. Pregledala bo zakonodajo in proučila, kako jo lahko v celoti uskladi s ciljem ničelnega onesnaževanja iz evropskega zelenega dogovora ter politikami na področju podnebja, energije in krožnega gospodarstva, pri čemer bo upoštevala koristi te uskladitve za javno zdravje in biotsko raznovrstnost.

Direktiva o industrijskih emisijah in Uredba sta dopolnilna zakonodajna akta, namenjena spremljanju vpliva industrije na okolje:

- direktiva o industrijskih emisijah določa pravila vodenja in nadzora za postopno zmanjšanje onesnaževanja, ki ga povzročajo največji industrijski in živinorejski obrati EU, pri čemer ohranja enake konkurenčne pogoje,
- Uredba pa pomaga pri spremljanju prizadevanj za zmanjšanje onesnaževanja z izboljšanjem obveščanja javnosti o delovanju obratov.

Izvedena je bila nadaljnja analiza, da bi se opredelile morebitne izboljšave Uredbe, vključno z oceno učinka. V nadaljevanju sledijo glavne sklepne ugotovitve iz ocene učinka.

- Pregledati bi bilo treba panožno področje uporabe Uredbe bi bilo treba pregledati, da bo bolj skladno z dejavnostmi, ki jih zajemajo povezani okoljski zakonodajni akti. To zadeva zlasti direktivo o industrijskih emisijah, pa tudi Direktivo (EU) 2015/2193 o srednje velikih kurilnih napravah⁹ in Direktivo Sveta 91/271/EGS o čiščenju komunalne odpadne vode¹⁰. Za nadaljnjo uskladitev je treba poročati o dejavnostih na ravni obrata – kot v primeru teh drugih zakonodajnih aktov – in ne na ravni objekta.
- Uredba o E-RIPO bi morala zajemati vsa pomembna onesnaževala. To pomeni, da bi bilo treba v Prilogo II k Uredbi dodati nekatera onesnaževala, med drugim:

⁶ UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

⁷ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2022/142 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2019/1741 glede poročanja o obsegu proizvodnje in popravku navedenega izvedbenega sklepa (UL L XXX, XX.XX.XXXX, str. XX).

⁸ COM(2019) 640 final.

⁹ UL L 313, 28.11.2015, str. 1.

¹⁰ UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

- prednostne snovi v skladu z okvirno direktivo o vodah 2000/60/ES¹¹ in direktivo o površinskih vodah 2008/105/EU¹²;
 - snovi, ki so v Uredbi (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: uredba REACH) opredeljene kot snovi, ki zbujajo veliko skrb¹³;
 - snovi, ki jih zajemajo zakonodajni akti EU o kakovosti podzemnih voda in zraka, vključno z direktivo o podzemni vodi¹⁴, direktivo o kakovosti zunanjega zraka¹⁵ in Direktivo 2004/107/ES o koncentracijah določenih onesnaževal v zunanjem zraku¹⁶.
- Da bi se zagotovila skladnost s politikami EU na področju krožnega gospodarstva in razogljičenja ter omogočila boljša okoljska primerjalna analiza podatkov iz E-RIPO, bi morali upravljavci poročati o obsegu proizvodnje in dopolnilnih podatkih, zlasti o rabi virov (energije, vode in surovin).
 - Trenutne pomanjkljivosti, ki vplivajo na izvajanje Uredbe, bi bilo treba obravnavati s:
 - posodobitvijo analitičnih metod, ki jih upravljavci uporabljajo za določanje izpustov in prenosov izven kraja nastanka;
 - spodbujanjem upravljavcev, naj v svojem poročilu pristojnim organom izrecno potrdijo, da je izpust določenega onesnaževala ali prenos odpadkov ali odpadnih voda izven kraja nastanka nižji od pragov poročanja;
 - omogočanjem državam članicam, da sporočijo določene podatke v imenu upravljavcev, ki redijo živino in morda nimajo sredstev za posredovanje točnih podatkov.

Potreba po reviziji Uredbe je bila potrjena v evropskem zelenem dogovoru, Uredba pa se pregleduje sočasno z direktivo o industrijskih emisijah. S tem se bosta zagotovili splošni doslednost in učinkovitost teh dveh zakonodajnih aktov.

Glede na naravo in obseg potrebnih sprememb Uredbe ter potrebo po izboljšanju doslednosti in pravne jasnosti bi moral ta predlog razveljaviti in nadomestiti Uredbo ter prevzeti njene vsebinske obveznosti, kadar je to še potrebno.

• **Skladnost z veljavnimi določbami na področju politike**

Uredba je povezana s številnimi drugimi okoljskimi zakonodajnimi akti EU, saj zajema širok nabor kmetijsko-industrijskih obratov in ustreznih snovi, vključno s toplogrednimi plini. Zakonodajni akti, s katerimi je povezana, vključujejo zakonodajo o onesnaževanju, npr. direktivo o industrijskih emisijah, direktivo o srednje velikih kurilnih napravah, direktivo o čiščenju komunalne odpadne vode in Direktivo Sveta 1999/31/ES o odlagališčih odpadkov

¹¹ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

¹² UL L 348, 24.12.2008, str. 8.

¹³ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

¹⁴ UL L 372, 27.12.2006, str. 19.

¹⁵ UL L 152, 11.6.2008, str. 1.

¹⁶ UL L 23, 26.1.2005, str. 3.

(direktiva o odlagališčih odpadkov)¹⁷. Povezana je tudi z zakonodajo EU o varstvu okoljskih medijev pred izpusti onesnaževal (vključno s površinskimi vodami, podzemnimi vodami in zunanjim zrakom), ker lahko izpusti onesnaževal vplivajo na status navedenih medijev.

Nazadnje je uredba povezana s podnebno zakonodajo, vključno s sistemom EU za trgovanje z emisijami¹⁸ in uredbo o porazdelitvi prizadevanj¹⁹.

Prvi register izpustov onesnaževal v Evropi, tj. Evropski register izpustov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu: EPER)²⁰, je bil vzpostavljen v skladu s prvim zakonodajnim aktom EU o nadzoru nad industrijskim onesnaževanjem – direktivo o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva IPPC²¹). Namen registra EPER je bil zagotoviti informacije o glavnih emisijah, nastalih zaradi dejavnosti, ki jih ureja direktiva IPPC.

Vendar zaradi sprememb obeh zakonodajnih aktov zdaj obstajajo razlike med regulativnim sistemom direktive o industrijskih emisijah in njenim popisom izpustov. Leta 2006 je EPER postal Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO), da bi EU izpolnila svoje obveznosti na podlagi Protokola. Leta 2010 je bil področje uporabe direktive o industrijskih emisijah razširjeno na več dejavnosti, kot jih zajema direktiva IPPC. Posledično se je zmanjšala skladnost med regulativnim sistemom za kmetijsko-industrijske dejavnosti iz direktive o industrijskih emisijah in Uredbo, ki je njeno glavno orodje za spremljanje. Leta 2015 so bili z direktivo o srednje velikih kurilnih napravah vzpostavljeni regulativni pregledi manjših kurilnih naprav, vendar brez zahteve po popisu izpustov.

Da bi Uredba podpirala izvajanje direktive o industrijskih emisijah, se zato predlaga sprememba Priloge I k Uredbi, tj. razširitev na vse dejavnosti iz direktive o industrijskih emisijah in na nekatere manjše kurilne naprave. E-RIPO z ustvarjanjem popisa izpustov podpira tudi izvajanje direktive o čiščenju komunalnih odpadnih voda in direktive o odlagališčih odpadkov.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Revizija Uredbe je posebej omenjena v evropskem zelenem dogovoru. Revizija prispeva tudi k uresničevanju vizije EU o ničelnem onesnaževanju za leto 2050²², saj zagotavlja podatke o izpustih v zrak, vode in tla, ki nastanejo pri kmetijsko-industrijskih dejavnostih. Revizija Uredbe bo skupaj z drugimi povezanimi okoljskimi zakonodajnimi akti EU pomagala zmanjšati onesnaževanje na ravni, ki se ne štejejo za škodljive za zdravje ali naravne

¹⁷ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

¹⁸ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

¹⁹ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

²⁰ Odločba Komisije 2000/479/ES z dne 17. julija 2000 o izvajanju Evropskega registra emisij onesnaževal (EPER) skladno s členom 15 Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja (IPPC) (UL L 192, 28.7.2000, str. 36).

²¹ Direktiva 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 257, 10.10.1996, str. 26).

²² COM(2021) 400 final.

ekosisteme. Spoštovala bo tudi meje zmogljivosti našega planeta in s tem ustvarila okolje brez strupov.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Glavni cilj predlaganega akta se nanaša na varstvo okolja in človekovega zdravja. Pravna podlaga predlagane uredbe je zato člen 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Protokol so podpisale tako EU kot posamezne države članice. Ker Protokol vključuje možnosti za izvajanje nekaterih pravil (npr. dejavnosti je mogoče opredeliti z uporabo pragov zmogljivosti ali zaposlenih), je z Uredbo sprejet skupni pristop in zagotovljena dosledna uporaba tega pristopa po vsej EU.

Uredba prinaša tudi dodano vrednost, saj je prispevala k oblikovanju pisnih navodil EU²³, ki vsebujejo pravila in nasvete o zbiranju podatkov, zagotavljanju kakovosti in predstavitvi. Zaradi teh smernic so podatki bolj dosledni in se lažje primerjajo med državami članicami.

Evropska agencija za okolje izvaja nadaljnje preglede zagotavljanja kakovosti. To pripomore k večji popolnosti in točnosti podatkov. S temi pregledi na ravni EU se opredelijo težave, ki se nato odpravijo na državni ravni, kar se brez evropskega registra ne bi zgodilo.

Strokovne skupine EU, delavnice in analitična poročila prav tako podpirajo države članice in jim pomagajo vzdrževati nacionalne registre.

Za javnost Uredba prinaša pomembno dodano vrednost EU, saj omogoča preprosto primerjavo podatkov o izpustih za različne industrije EU in zagotavlja kumulativne podatke o izpustih v EU. Te podatke bi bilo veliko težje zbrati in združiti iz 27 ločenih nacionalnih registrov.

Uredba torej prinaša pomembno dodano vrednost v primerjavi s tem, kar bi bilo mogoče doseči s posameznimi ukrepi 27 držav, vsebina Uredbe pa še naprej upravičuje ukrepanje na ravni EU.

• Sorazmernost

Stroške in koristi E-RIPO je težko izmeriti. Vendar deležniki ocenjujejo, da so ocenjeni stroški za E-RIPO relativno majhni v primerjavi z njegovim pomembnim prispevkom k preglednosti podatkov in sodelovanju javnosti.

Člen 16, neučinkovita določba v uredbi o E-RIPO, je bil že odstranjen – od držav članic je zahteval, da vsaka tri leta poročajo o splošnem izvajanju E-RIPO.

²³ Pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO (2006): https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/e-prtr/pdf/sl_prtr.pdf.

- **Izbira instrumenta**

Čeprav je Uredba (ES) št. 166/2006 izhodišče za ta predlog, je zaradi pravne jasnosti primerno, da se razveljavi in nadomesti. Priloga III vsebuje korelacijsko tabelo. Ker je cilj predloga razveljaviti in nadomestiti uredbo EU, ima predlog obliko uredbe.

3. **REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA**

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Ocena Uredbe v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov iz leta 2017 je pokazala, da je primerna svojemu namenu in velja za pomemben okoljski zakonodajni akt EU zaradi informacij, ki jih daje javnosti na voljo o okoljski učinkovitosti velikih industrijskih obratov.

Deležniki cenijo E-RIPO. Zavedajo se, da omogoča enostaven dostop in dragocen in dosleden nabor podatkov ter da ne obstaja primerljiva alternativa za podatke o industrijskih izpustih v EU.

V oceni ni bilo opredeljeno, kako bistveno izboljšati ali poenostaviti obstoječo uredbo. Vendar so bili opredeljeni vidiki, ki bi jih bilo mogoče izboljšati na naslednjih področjih:

- čeprav se je zdelo, da se države članice zbližujejo glede dobrih praks, bi lahko posodobitev obstoječih smernic EU pripomogla k doslednejši razlagi podatkov;
- E-RIPO bi lahko bil učinkovitejši in doslednejši, če bi bil še bolj usklajen z drugimi tesno povezanimi obveznostmi okoljskega poročanja;
- obveznost držav članic, da vsaka tri leta poročajo o svojem izvajanju uredbe o E-RIPO, se ni štela za zelo koristno, kar je kazalo, da obstajajo možnosti za poenostavitve;
- z dodajanjem vsebinskih podatkov v obstoječi E-RIPO bi ta lahko postal uporabnejši kot izčrpen vir okoljskih informacij.

Leta 2021 je bila zaključena ocena učinka Uredbe, ki je podrobneje obravnavala naslednja vprašanja.

- **Neučinkoviti vidiki zakonodaje** – kako obravnavati področja, na katerih bi lahko bila obstoječa pravila uspešnejša in učinkovitejša.
- **Prispevek h gospodarnosti z viri in manj strupeni proizvodnji** – določitev morebitnih novih onesnaževal, ki jih je treba dodati v uredbo, zlasti za njeno boljše usklajevanje s predpisano kakovostjo okolja (za zrak in vodo) in uredbo REACH; razmislek o tem, kako bi Uredba lahko prispevala k razvoju in ohranjanju krožnega gospodarstva na primer s poročanjem o porabi energije, vode in surovin.
- **Prispevek k razogljičenju** – kako bi lahko Uredba pripomogla k večji učinkovitosti različnih industrijskih dejavnosti glede CO₂.
- **Panožno področje uporabe** – ugotavljanje, ali so v Uredbi izpuščene pomembne okoljske dejavnosti ter kako je Uredba usklajena s povezano zakonodajo in kako jo

podpira (zlasti direktivo o industrijskih emisijah, direktivo o srednje velikih kurilnih napravah in direktivo o čiščenju komunalnih odpadnih voda).

- **Posvetovanja z deležniki**

Na začetno oceno učinka, ki je bila objavljena na spletišču Komisije „Povejte svoje mnenje“, so bile podane začetne povratne informacije. Posvetovanje je potekalo od 28. septembra 2020 do 26. oktobra 2020, pri čemer je bilo prejetih 37 odgovorov.

V okviru ocene učinka je 13 tednov, tj. od 22. decembra 2020 do 23. marca 2021, potekalo odprto javno posvetovanje o reviziji direktive o industrijskih emisijah in Uredbe. Vključevalo je 24 vprašanj, od katerih so se štiri vprašanja neposredno nanašala na Uredbo. Javnost in organizacije so bile pozvane k izpolnitvi spletnega vprašalnika na platformi EUSurvey. Posvetovanje je bilo objavljeno na spletišču „Povejte svoje mnenje“, deležniki pa so bili o njegovem začetku obveščeni tudi po elektronski pošti. Sodelujoči v posvetovanju so lahko poslali tudi dokumente o stališču.

Posvetovanju je sledila ciljno usmerjena anketa med deležniki. Anketa je bila na voljo osem tednov (od 8. marca do 30. aprila 2021) in je bila nato podaljšana za dva tedna (do 14. maja 2021), da se je omogočila predložitev več odgovorov. Povabila k izpolnitvi ankete so bila poslana po elektronski pošti več kot 800 deležnikom na področju direktive o industrijskih emisijah in E-RIPO.

Deležniki so bili v anketi pozvani, naj opredelijo in ocenijo različne možnosti. Sestavljena je bila iz 61 vprašanj, razvrščenih v šest opredeljenih problematičnih področij (glej spodaj). Nekatera vprašanja so bila prilagojena specifičnim deležnikom: organom držav članic (na kateri koli ravni upravljanja), industriji (posameznim podjetjem ali panožnim združenjem) ali drugim skupinam (okoljskim nevladnim organizacijam, tehničnim strokovnjakom, akademikom in raziskovalcem). Različice ankete v oblikah Word in PDF so bile poslane po elektronski pošti za pomoč pri zbiranju informacij in da bi se zagotovila popolna preglednost. Tri industrijska združenja in ena nevladna organizacija so predložili spremno gradivo, kot so dokumenti o stališču, pojasnila in povzetki ključnih sporočil.

Poleg tega je bilo opravljenih 30 razgovorov s predstavniki mednarodnih organov, institucij EU, nacionalnih organov, industrijskih ali panožnih združenj ter nevladnih in drugih organizacij.

V nadaljevanju so opisani glavni prispevki, prejeti v zvezi s šestimi opredeljenimi težavami.

1. **Dejavnosti in pragovi dejavnosti:** večina sodelujočih iz vseh skupin deležnikov je menila, da je pomembno uskladiti kategorizacije dejavnosti v Uredbi in direktivi o industrijskih emisijah. Večina raziskovalcev, nevladnih organizacij in javnih organov je menila, da bi to pomagalo pri njihovem delu, večina sodelujočih iz industrije pa je menila, da to ne bi vplivalo na njihove trenutne naloge v zvezi z E-RIPO. Ta uskladitev je bila videna kot priložnost za lažje zbiranje podatkov in poročanje ter večjo doslednost okoljskega nadzora in kakovosti podatkov.

2. **Onesnaževala in pragovi za poročanje o izpustih:** sodelujoči so bili vprašani o pomenu dodajanja 52 opredeljenih onesnaževal v Prilogo II k Uredbi. Izražena je bila splošna podpora za ta predlog, vendar rezultati odražajo strokovno znanje sodelujočih in pomen teh

onesnaževal v zadevnih industrijskih panogah. Sodelujoči v anketi so predlagali tudi številna druga onesnaževala, ki bi jih bilo treba vključiti.

3. **Informacije za spremljanje napredka pri razvoju krožnega gospodarstva in industrije razogljičenja:** številni raziskovalci, nevladne organizacije in javni organi so menili, da je zelo ali precej pomembno sporočiti dodatne vsebinske informacije o porabi energije in energijski predelavi/ponovni uporabi energije. Vendar pa je le majhen odstotek deležnikov iz industrije menil, da je to pomembno, pri čemer so kot pomislek pogosto navedli dodatno upravno breme.

4. **Metode poročanja in tok podatkov:** večina sodelujočih iz vseh skupin deležnikov je menila, da je pomembno ali vsaj nekoliko pomembno omogočiti prožnost poročanja od zgoraj navzdol (s strani držav članic) v nekaterih industrijskih panogah. V zvezi s skrajšanjem rokov za poročanje je veliko deležnikov iz industrije navedlo, da je kakovost podatkov pomembnejša od hitrosti poročanja podatkov.

5. **Dostop do informacij v E-RIPO:** raziskovalci, nevladne organizacije, javni organi in javnost so podprli zahtevo po poročanju o izpustih na „ravni, nižji od objekta“. Med predstavniki industrije je bilo manj podpore, saj so menili, da bi to pomembno vplivalo na njihovo delovno obremenitev.

6. **Izpusti iz razpršenih virov in izdelkov:** vsi sodelujoči so menili, da bi predlagane možnosti pomagale izboljšati trenutne informacije v E-RIPO o izpustih iz razpršenih virov, pri čemer so izrazili posebno podporo standardiziranim predlogom in faktorjem izpustov. Večina deležnikov iz industrije je menila, da so izpusti iz izdelkov nepomembni, raziskovalci, nevladne organizacije in organi pa so menili, da so precej ali zelo pomembni.

- **Ocena učinka**

Odbor za regulativni nadzor je 20. decembra 2021 izdal pozitivno mnenje s pridržki. Objavljeno bo, ko bo Komisija sprejela ta predlog²⁴. Medtem je bil delovni dokument služb Komisije spremenjen tako, da se upoštevajo ugotovitve Odbora.

- **Ustreznost in poenostavitev predpisov**

V skladu z zavezo Komisije boljšemu pravnemu urejanju je bil ta predlog pripravljen na podlagi načel vključevanja, popolne preglednosti in stalnega sodelovanja z deležniki ter upoštevanja zunanjih povratnih informacij in zunanjega nadzora, da se zagotovi ustrezna uravnoteženost predloga.

E-RIPO je priznan kot najboljša praksa pri racionaliziranem in skladnem poročanju²⁵. Medtem ko to omejuje možnosti za nadaljnjo racionalizacijo, so bili predlogi oblikovani tako, da bi čim bolj zmanjšali dodatno breme.

Poročanje na ravni obrata namesto na ravni objekta bo zagotovilo popolno skladnost s poročanjem v skladu z Direktivo 2010/75, s čimer se bo zmanjšalo upravno breme, povezano s poročanjem na različnih tehničnih ravneh na industrijskih lokacijah.

²⁴ <https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/>.

²⁵ Fitness Check of Reporting and Monitoring of EU Environment Policy (Preverjanje ustreznosti poročanja in spremljanja okoljske politike EU) SWD(2017) 230 final.

Poenostavljeno poročanje od zgoraj navzdol za živinorejo in ribogojstvo bo zmanjšalo upravno breme za živinorejske farme in nosilce dejavnosti ribogojstva za 11,8 milijona EUR na leto ter za javno upravo: 0,670 milijona EUR.

Ker je treba obstoječo Uredbo o E-RIPO (ES) št. 166/2006 bistveno spremeniti, se jo zaradi pravne varnosti, jasnosti in preglednosti razveljavi in nadomesti z novo uredbo.

- **Temeljne pravice**

Predlog spoštuje temeljne pravice, zlasti tiste iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Poleg tega prispeva k pravici zagotavljanja visoke ravni varstva okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja iz člena 37 Listine²⁶.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog bo imel proračunske posledice za človeške in upravne vire v Komisiji in Evropski agenciji za okolje. Podrobnosti so navedene v oceni finančnih posledic v Prilogi.

Komisija bo imela več dela za izvajanje širšega področja uporabe Uredbe (tj. širša panožna pokritost) in okrepljenih ukrepov (npr. dodatni dejavniki, kot sta raba virov in poročanje na ravni obratov). To delo bo opravljala v skladu z obstoječo dodelitvijo sredstev.

Evropska agencija za okolje bo podpirala Komisijo z upravljanjem portala industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal) in izvajanjem praktičnih ureditev za prilagoditev širšemu področju uporabe in okrepljenim ukrepom. Za to bosta skupaj potrebna dva ekvivalenta polnega delovnega časa.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Izvedbeni načrti ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Skupni izpusti onesnaževal po panogah, ki temeljijo na podatkih, o katerih upravljavci poročajo v E-RIPO, bodo ostali ključni kazalniki za spremljanje napredka pri doseganju ciljev te pobude. Z izboljšanim E-RIPO se bo izboljšalo spremljanje okoljske učinkovitosti različnih industrijskih panog.

- Podrobnejše poročanje o onesnaževalih na ravni obratov bo omogočilo analizo glavnih procesov v panogah, v katerih se okoljska učinkovitost izboljšuje ali zaostaja.
- Vključitev poročanja o rabi virov bo omogočila opredelitev novih kazalnikov o uporabi materialov, vode in energije. To bo omogočilo spremljanje izboljšav na področju gospodarnosti z viri.
- Redno posodabljanje snovi, ki jih zajema E-RIPO, bo omogočilo določitev kazalnikov za snovi, ki vzbujaajo vse večjo skrb, ali že problematične snovi. To bo omogočilo spremljanje izboljšav na področju uporabe in upravljanja teh snovi.

²⁶ UL C 326, 26.10.2012, str. 391.

Te izboljšave bodo tudi pomagale zagotoviti, da se bo to spremljanje lahko učinkovito uporabljalo v širšem okviru spremljanja in napovedovanja ničelnega onesnaževanja, ki bo od leta 2022 objavljen vsaki dve leti. Podatki o onesnaženosti zraka, voda in tal, ki so na voljo kot del okvira spremljanja ničelnega onesnaževanja, bodo pomagali oceniti učinek zmanjšane onesnaževanja iz obratov, zajetih v direktivi o industrijskih emisijah in Uredbi.

Za ukrepe v zvezi z E-RIPO bodo ključni kazalniki vključevali pravočasnost in popolnost poročanja po državah članicah, panogah in okoljskih medijih. Spletna statistika portala bo merila dostop javnosti do združenih informacij v okviru direktive o industrijskih emisijah/E-RIPO.

Odziv na izboljšave zakonodaje se bo spremljal z anketami med deležniki na področju direktive o industrijskih emisijah in E-RIPO.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

V **členu 1** je opredeljena vsebina, tj. vzpostavitev portala industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal) kot nove spletne elektronske podatkovne zbirke, ki nadomešča E-RIPO in vsebuje vse podatke, o katerih se poroča v skladu z Uredbo; izvajanje Protokola UN/ECE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal; olajšanje dostopa javnosti do okoljskih informacij in sodelovanja javnosti pri odločanju o okoljskih zadevah ter zmožnost boljšega vrednotenja in ocenjevanja učinkov zakonodaje o industrijskih emisijah na okolje.

V **členu 2** so opredeljeni ključni pojmi z namenom zagotavljanja pravne varnosti in jasnosti ter pravilnega in popolnega izvajanja. Te opredelitve med drugim obravnavajo izraze „obrat“, „izpust“, „prenos izven kraja nastanka“, „razpršeni viri“, „upravljavec“. Zaradi skladnosti z drugo povezano zakonodajo EU se nekatere opredelitve nanašajo na opredelitve iz direktive o industrijskih emisijah in okvirne direktive 2008/98/ES o odpadkih.

V **členu 3** je določeno, katere podatke bo vseboval portal, tj. podatke, o katerih poročajo upravljavci in države članice v skladu s členom 5 ter dodatne pomembne okoljske informacije, sporočene v skladu z drugo povezano zakonodajo EU.

V **členu 4** sta obravnavani zasnova in struktura portala ter je določeno, da so podatki predstavljeni agregirano in posamezno, da se uporabnikom portala omogoči posebno iskanje, med drugim po obratu ali dejavnosti. Cilj je zagotoviti kar največjo enostavnost in uporabnost za uporabnike portala v smislu dostopa do ustreznih sporočenih podatkov.

V **členu 5** so navedeni podatki, o katerih morajo upravljavci zadevnih industrijskih obratov, navedenih v Prilogi I, letno poročati svojim državam članicam. To vključuje izpuste onesnaževal iz Priloge II v okolje, prenose odpadkov in odpadnih voda izven kraja nastanka, uporabo virov (npr. vode, surovin), informacije, ki umeščajo te podatke v okvir (npr. letni obseg proizvodnje), in ali je obrat zajet z drugo povezano zakonodajo EU, kot je direktiva o industrijskih emisijah.

Da bi se preprečilo dvojno poročanje, je v členu 5(1), točka (b), pojasnjeno, da bi moral o prenosih odpadkov izven kraja nastanka, ki se odstranjujejo s postopki „obdelave v zemlji“ ali „globinskega injiciranja“, kot o izpustu v tla poročati le upravljavec obrata, iz katerega izvirajo odpadki.

Podatke o izpustih in prenosih je treba poročati kot letne vsote vseh namernih, nenamernih, rednih in izrednih dejavnosti. V členu 5(1) in Prilogi II so določene mejne vrednosti, ki sprožijo obveznost poročanja. Če te mejne vrednosti niso presežene, bi morali upravljavci izrecno navesti, da so bili njihovi letni izpusti in/ali prenosi izven kraja nastanka pod temi mejnimi vrednostmi. S tem se želi odpraviti pomanjkljivost pri izvajanju, tj. dvoumnost glede tega, ali nični zahtevki upravljavca odražajo neuspešno poročanje ali izpuste in prenose pod veljavnimi pragovi poročanja. Podobno je v členu 5(3) obravnavana še ena pomanjkljivost pri izvajanju v zvezi z metodami, ki jih uporabljajo upravljavci za količinsko opredelitev svojih izpustov in prenosov izven kraja nastanka, pri čemer se vzpostavlja naslednja hierarhija količinskega opredeljevanja: 1. merjenje; 2. izračun in 3. ocena. Da bi se omogočila revizija poročil upravljavcev, bi morali upravljavci pet let hraniti evidenco podatkov, iz katerih so bile pridobljene sporočene informacije.

Upravljalci nekaterih obratov morda nimajo potrebnih virov za količinsko opredelitev svojih namernih letnih izpustov onesnaževal, navedenih v Prilogi II. Zato lahko države članice z namenom upravne poenostavitve količinsko opredelijo navedene izpuste v imenu upravljavcev obratov za rejo perutnine, prašičev in goveda (dejavnost 2 v Prilogi I) in ribogojstvo (dejavnost 7 v Prilogi I).

Poleg tega člen od držav članic zahteva, da določijo rok, v katerem morajo upravljavci posredovati podatke pristojnim organom.

V **členu 6** se obravnava poznejše letno poročanje držav članic Komisiji. Oblika in datum, do katerega morajo države članice sporočiti podatke, se določita z izvedbenimi akti. V zvezi s tem ostaja v veljavi Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/1741²⁷, ki določa obliko podatkov in rok za poročanje. Komisija bi morala ob pomoči Evropske agencije za okolje vključiti podatke držav članic v portal v enem mesecu od njihovega prejema od držav članic.

V **členu 7** se obravnava poročanje o izpustih onesnaževal iz razpršenih virov. Kadar taki podatki niso sporočeni, se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte za začetek navedenega poročanja.

Člen 8 se nanaša na kakovost sporočenih podatkov. Od upravljavcev se zahteva, da zagotovijo kakovost podatkov, pristojni organi pa morajo oceniti točnost, popolnost, doslednost in verodostojnost navedenih podatkov. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme ustrezne smernice.

Členi 9, 10 in 11: v skladu s Konvencijo UN/ECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, Protokolom in ustrezno zakonodajo EU, vključno z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, je namen teh določb zagotoviti:

²⁷ Izvedbeni Sklep Komisije (EU) 2019/1741 z dne 23. septembra 2019 o določitvi oblike in pogostosti podatkov, ki jih dajo na voljo države članice za namene poročanja v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 267, 21.10.2019, str. 3).

²⁸ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

- (i) brezplačen in spletni javni dostop do podatkov v portalu, z navedbo, da to ne posega v omejitve, določene v zakonodaji EU o dostopu do okoljskih informacij, npr. zaščito poslovnih interesov in zaupnih informacij upravljavcev;
- (ii) sodelovanje javnosti pri nadaljnjem razvoju portala in
- (iii) pravico javnosti do dostopa do pravnega varstva v zvezi z dostopom do okoljskih informacij.

Člen 12 se nanaša na razvoj in redno posodabljanje smernic v podporo izvajanju te uredbe. Smernice med drugim obravnavajo postopke poročanja in zagotavljanja kakovosti sporočenih podatkov.

Člen 13 zahteva, da Komisija in države članice spodbujajo ozaveščenost javnosti o u.

Člena 14 in 15: s členom 14 se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte za spremembo prilog I in II, da se zagotovi, da Uredba ostane aktualna.

V zvezi s Prilogo I se omogoči dodajanje novih industrijskih ali kmetijskih dejavnosti, ki zaradi znatnih izpustov onesnaževal ali rabe virov negativno vplivajo ali bi lahko vplivale na okolje ali zdravje ljudi. Morda bo treba tudi dodati dejavnosti, da se uveljavijo spremembe Protokola o registrih izpustov in prenosov onesnaževal.

Podobno obstaja določba za posodobitev Priloge II z dodajanjem onesnaževal, ki so predmet posebnega regulativnega nadzora v skladu z zakonodajo EU o kemikalijah, vodi in zraku ter zaradi njihove potencialne nevarnosti za okolje ali zdravje ljudi. Morda bo treba tudi dodati onesnaževala, da se uveljavijo spremembe Protokola o registrih izpustov in prenosov onesnaževal. Poleg tega ta določba omogoča določitev pragov poročanja, ki zagotavljajo najmanj 90-odstotni zajem izpustov onesnaževal iz dejavnosti iz Priloge I.

V členu 15 so določeni pogoji za izvajanje teh pooblastil.

Člen 16 je določba o postopku v odboru, ki določa, da bo Komisiji pomagal odbor in da se uporablja postopek pregleda, določen v uredbi (EU) št. 182/2011 o postopku v odboru. Predvideva možno sprejetje izvedbenih aktov Komisije za določitev ali posodobitev datuma in oblike poročanja v skladu s členom 6(1).

Člen 17 določa merila, ki jih morajo upoštevati države članice pri določanju kazni za kršitve določb Uredbe, in poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe za zagotavljanje skladnosti, da se preprečijo in odkrijejo kršitve.

Členi 18, 19 in 20: člen 18 se nanaša na razveljavitev in nadomestitev Uredbe (ES) št. 166/2006. Člen 20 obravnava datum začetka veljavnosti, člen 19 pa se nanaša na prehodne določbe do navedenega datuma.

V **Prilogi I** so določene dejavnosti, za katere se uporablja Uredba, in sicer:

- obrati, ki izvajajo eno ali več dejavnosti, navedenih v prilogah I ali Ia k Direktivi 2010/75/EU, in nad tam navedenimi veljavnimi pragovi;
- srednje velike kurilne naprave z zmogljivostjo, večjo od 20 MW (megavatov);

- dodatne dejavnosti, ki so določene v Protokolu, vendar niso zajete v zgoraj navedeni zakonodaji, in sicer: podzemno rudarjenje (vključno s pridobivanjem surove nafte ali plina); dnevni kopi in kamnolomi; večje komunalne čistilne naprave; ribogojstvo; in gradnja/razstavljanje ladij ali barvanje/odstranjevanje barve z njih.

Cilj tega področja uporabe je doseči skladnost z drugo okoljsko zakonodajo EU, vključno z Direktivo 2010/75/EU in Direktivo (EU) 2015/2193.

V **Prilogi II** so določeni seznam onesnaževal, o katerih je treba poročati, in spremljajoči pragovi, ki sprožijo poročanje o izpustih.

Priloga III je korelacijska tabela, v kateri so navedene določbe Uredbe (ES) št. 166/2006 in ustrezne določbe tega predloga.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o sporočanju okoljskih podatkov industrijskih obratov in vzpostavitvi portala
industrijskih emisij**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³⁰,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Osmi okoljski akcijski program Evropske unije, sprejet s Sklepom št. XXX/202X/EU Evropskega parlamenta in Sveta³¹, od Komisije, držav članic, regionalnih in lokalnih organov ter deležnikov zahteva, da učinkovito uporabljajo visoke standarde preglednosti, sodelovanja javnosti in dostopa do pravnega varstva v skladu s Konvencijo UN/ECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah³² (v nadaljnjem besedilu: Aarhuška konvencija), tako na ravni Unije kot na ravni držav članic.
- (2) Aarhuška konvencija, ki jo je Evropska skupnost ratificirala 17. februarja 2005 s Sklepom Sveta 2005/370/ES, priznava, da večji dostop javnosti do okoljskih informacij in njihovo razširjanje prispevata k večji ozaveščenosti o okoljskih zadevah, svobodni izmenjavi stališč, učinkovitejšemu sodelovanju javnosti pri odločanju o okoljskih zadevah in sčasoma k boljšemu okolju.
- (3) Evropska skupnost je 2. decembra 2005 s Sklepom Sveta 2006/61/ES ratificirala Protokol UN/ECE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu: Protokol).

²⁹ UL C , , str. .

³⁰ UL C , , str. .

³¹ Sklep XXX/XXX/XX Evropskega parlamenta in Sveta o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2030 (UL L XXX, XX.XX.XX, str. XX)

³² UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

- (4) Z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta³³ je bil vzpostavljen Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal za izvajanje Protokola.
- (5) V drugem poročilu Komisije³⁴ o izvajanju Uredbe (ES) št. 166/2006 je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba poenostaviti obveznosti poročanja z nadaljnjim raziskovanjem sinergij z drugo povezano okoljsko zakonodajo Unije o onesnaževanju, ki ga povzročajo industrijski obrati, vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁵ ter Direktivo Sveta 91/271/EGS³⁶. V poročilu je bila izpostavljena tudi potreba po raziskovanju možnosti za dodatne vsebinske informacije, da bi bili sporočeni podatki učinkovitejši.
- (6) S sporočilom Komisije „Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal“³⁷ je bil vzpostavljen akcijski načrt Unije o ničelnem onesnaževanju, energiji, razogljičenju in krožnem gospodarstvu, v njem pa se je spodbujala tudi učinkovita uporaba sporočenih informacij v širšem okviru spremljanja in napovedovanja ničelnega onesnaževanja ter v okviru spremljanja, predvidenem v osmem okoljskem akcijskem programu.
- (7) V skladu s sklepi drugega poročila Komisije o izvajanju Uredbe (ES) št. 166/2006 je Komisija ob podpori Evropske agencije za okolje (v nadaljnjem besedilu: Agencija) junija 2021 oblikovala portal industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal)³⁸, da bi nadomestila Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal ter tako izboljšala sinergije s poročanjem v skladu z Direktivo 2010/75/EU.
- (8) Portal bi moral javnosti omogočiti brezplačen in spletni dostop do nadaljnjega integriranega in skladnega nabora podatkov o ključnih pritiskih na okolje, ki jih povzročajo industrijski obrati, saj so navedeni podatki stroškovno učinkovito orodje za primerjavo in sprejemanje odločitev v okoljskih zadevah, ki spodbuja boljšo okoljsko učinkovitost, sledenje trendom, prikaz napredka pri zmanjševanju onesnaževanja, primerjalno analizo obratov, spremljanje skladnosti z ustreznimi mednarodnimi sporazumi, določanje prednostnih nalog in ocenjevanje napredka, doseženega z okoljskimi politikami in programi Unije ter nacionalnimi okoljskimi politikami in programi.
- (9) Podatki na portalu bi morali biti predstavljeni agregirano in posamezno, da bi se uporabnikom omogočilo ciljno usmerjeno iskanje.
- (10) Zahteve za poročanje bi se morale uporabljati na „ravni obrata“, da bi se lahko izvajale sinergije med portalom in podatkovnimi zbirkami o pritiskih na okolje, ki jih povzročajo industrijski obrati, vključno s tistimi, ki jih zajema Direktiva 2010/75/EU, ter da bi se zagotovili skladnost z navedeno direktivo in podpora pri njenem izvajanju.

³³ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

³⁴ COM(2017) 810 final.

³⁵ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

³⁶ Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).

³⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal z dne 12. maja 2021 (COM(2021) 400 final).

³⁸ <https://industry.eea.europa.eu/>

- (11) Za zagotovitev skladnosti z zahtevami Protokola bi se morale zahteve za poročanje uporabljati za vse dejavnosti, navedene v njegovi Prilogi I. Poleg tega in zaradi doseganja sinergij s povezano okoljsko zakonodajo Unije, ki vpliva na industrijske obrate, bi morale biti področje uporabe te uredbe usklajeno tudi z industrijskimi dejavnostmi iz prilog I in Ia k Direktivi 2010/75/EU ter z izbranimi dejavnostmi, ki jih zajema Direktiva (EU) 2015/2193 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹.
- (12) Za spremljanje okoljske učinkovitosti industrijskih obratov bi morali podatki, ki jih je treba vključiti v portal, zajemati, nad kvantitativnimi pragovi, izpuste določenih onesnaževal v okolje, prenose odpadnih voda, ki vsebujejo ta onesnaževala, izven kraja nastanka in prenose odpadkov izven kraja nastanka.
- (13) Portal bi moral vključevati tudi podatke o rabi vode, energije in surovin s strani zadevnih obratov, da se omogoči spremljanje napredka v smeri krožnega gospodarstva, ki je zelo gospodarno z viri.
- (14) Aarhuška konvencija, ki jo je Evropska skupnost ratificirala 17. februarja 2005 s Sklepom Sveta 2005/370/ES⁴⁰, priznava, da večji dostop javnosti do okoljskih informacij in njihovo razširjanje prispevata k večji ozaveščenosti o okoljskih zadevah, svobodni izmenjavi stališč, učinkovitejšemu sodelovanju javnosti pri odločanju o okoljskih zadevah in sčasoma k boljšemu okolju.
- (15) Upravljalci obratov bi morali sporočiti tudi informacije o obsegu proizvodnje, številu zaposlenih in obratovalnih urah zadevnega obrata ter informacije o nesrečah, ki so privedle do izpustov, da se omogoči kontekstualizacija sporočenih podatkov o izpustih onesnaževal in prenosih odpadkov in odpadnih voda izven kraja nastanka.
- (16) Splošno korist portala za dostop do okoljskih informacij v zvezi z industrijskimi obrati bi bilo treba čim bolj povečati z vključitvijo povezav do drugih informacijskih tokov, ki izhajajo iz okoljske zakonodaje Unije o podnebnih spremembah, varstvu zraka, voda in zemlje ter ravnanju z odpadki, vključno s poročanjem v skladu z Direktivo 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹, Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴² ter Direktivo 2010/75/EU. Da bi se povečala vrednost portala za uporabnike, bi moral biti zasnovan tako, da olajša prihodnjo integracijo z drugimi ustreznimi okoljskimi podatkovnimi tokovi.
- (17) Zaradi pravne varnosti bi bilo treba od upravljalcev obratov zahtevati, da vnesejo nični zahtevek, če so izpusti in prenosi odpadkov in odpadnih voda iz njihovih obratov izven kraja nastanka pod pragom poročanja.
- (18) Da bi se izboljšala kakovost sporočenih podatkov in zagotovila njihova primerljivost, je primerno uskladiti metode količinskega opredeljevanja, ki jih bodo uporabljali upravljalci pri poročanju o izpustih, prenosih odpadkov izven kraja nastanka, prenosih odpadnih voda izven kraja nastanka in rabi virov. Zato bi bilo treba od upravljalcev

³⁹ Direktiva (EU) 2015/2193 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak (UL L 313, 28.11.2015, str. 1).

⁴⁰ Sklep Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti (UL L 124, 17.5.2005, str. 1).

⁴¹ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1).

⁴² Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

zahtevati, naj prednostno uporabljajo merjenje kot najnatančnejšo metodo količinskega opredeljevanja in, če to ni izvedljivo, izračun, medtem ko bi bilo treba oceno uporabiti le kot zadnjo možnost.

- (19) Ker upravljavci živinorejskih in ribogojnih obratov morda nimajo potrebnih virov za natančno količinsko opredelitev svojih namernih izpustov onesnaževal, bi morale imeti države članice pravico, da jih količinsko opredelijo v njihovem imenu.
- (20) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje določb te uredbe v zvezi s poročanjem držav članic, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev vrste in oblike informacij, ki jih je treba sporočiti, ter rokov za sporočanje. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁴³.
- (21) Glede na pomen hitrega dostopa do okoljskih informacij za državljane Unije je ključno, da države članice in Komisija zagotovijo javno dostopnost podatkov tako hitro, kot je tehnično izvedljivo. Natančen rok za poročanje je treba določiti v izvedbenem aktu, vendar bi moral biti v ta namen največ 11 mesecev po koncu leta poročanja.
- (22) Kadar je to primerno, bi moral portal olajšati dostop do informacij o izpustih iz razpršenih virov, da se nosilec odločitev olajša umestitev navedenih izpustov v kontekst in omogoči izbira najučinkovitejše rešitve za zmanjšanje onesnaževanja.
- (23) Podatki, o katerih poročajo države članice, bi morali biti kakovostni, zlasti v smislu njihove točnosti, popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti. Pristojni organi bi zato morali oceniti kakovost podatkov, ki jih sporočijo upravljavci.
- (24) Dostop javnosti do okoljskih informacij, o katerih poročajo države članice, bi moral biti neomejen, izjeme od tega pravila pa bi morale biti mogoče le v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta⁴⁴ in Sveta ali Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵, kot je primerno.
- (25) V nadaljnjem razvoju portala bi bilo treba zagotoviti sodelovanje javnosti z zagotovitvijo zgodnjih in učinkovitih možnosti za predložitev pripomb, informacij, analiz in mnenj za postopek odločanja.
- (26) Da bi se povečala uporabnost in učinek portala, bi morala Komisija ob podpori Agencije razviti smernice za podporo izvajanju te uredbe.
- (27) Komisija bi morala imeti možnost, da posodobi seznam industrijskih ali kmetijskih dejavnosti, v zvezi s katerimi se uporabljajo zahteve za poročanje. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe za spreminjanje Priloge I k tej uredbi, da se dodajo dejavnosti, ki vplivajo ali se pričakuje, da bodo vplivale na zdravje ali okolje, in uskladitev Priloge s spremembami k Protokolu.

⁴³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁴⁴ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁴⁵ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

- (28) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe za spreminjanje Priloge II k tej uredbi, da se določijo pragovi poročanja, dodajo onesnaževala, za katera veljajo posebni regulativni ukrepi v skladu z zakonodajo Unije o kakovosti vode in zraka ter kemikalijah, vključno z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶, direktivami 2000/60/ES⁴⁷, 2004/107/ES⁴⁸, 2006/118/ES⁴⁹, 2008/50/ES⁵⁰ in 2008/105/EU⁵¹ Evropskega parlamenta in Sveta, da se upoštevajo spremembe Protokola glede onesnaževal, o katerih je treba poročati, ali njihovih pragovih poročanja, in da se ta priloga prilagodi znanstvenemu ali tehničnemu napredku.
- (29) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe za spreminjanje Priloge II k tej uredbi, da se določijo pragovi poročanja, dodajo onesnaževala, za katera veljajo posebni regulativni ukrepi v skladu z zakonodajo Unije o kakovosti vode in zraka ter kemikalijah, vključno z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁵², direktivami 2000/60/ES⁵³, 2004/107/ES⁵⁴, 2006/118/ES⁵⁵, 2008/50/ES⁵⁶ in 2008/105/EU⁵⁷ Evropskega parlamenta in Sveta, da se upoštevajo spremembe Protokola glede

⁴⁶ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁴⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁴⁸ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3).

⁴⁹ Direktiva 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27.12.2006, str. 19).

⁵⁰ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

⁵¹ Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).

⁵² Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁵³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁵⁴ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3).

⁵⁵ Direktiva 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27.12.2006, str. 19).

⁵⁶ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

⁵⁷ Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).

onesnaževal, o katerih je treba poročati, ali njihovih pragovih poročanja, in da se ta priloga prilagodi znanstvenemu ali tehničnemu napredku.

- (30) Pri sprejemanju delegiranih aktov je pomembno zlasti, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se taka posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, navedenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁵⁸. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (31) Da bi države članice zagotovile učinkovito izvajanje te uredbe, bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za njene kršitve, in zagotoviti njihovo izvajanje.
- (32) Ker je treba Uredbo (ES) št. 166/2006 bistveno spremeniti, bi jo bilo treba zaradi pravne varnosti, jasnosti in preglednosti razveljaviti in nadomestiti s to uredbo.
- (33) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja te uredbe, tj. izboljšanja dostopa javnosti do okoljskih informacij z oblikovanjem celovite, usklajene in elektronske podatkovne zbirke na ravni Unije, saj potreba po primerljivosti podatkov v državah članicah zahteva visoko raven usklajenosti, zato jo je mogoče bolje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o delovanju Evropske Unije. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (34) Zahteve za poročanje, vzpostavljene s to uredbo, bi morale veljati od leta poročanja 2025, da se državam članicam in zadevnim upravljavcem zagotovi dovolj časa za sprejetje potrebnih ukrepov.
- (35) Za zagotovitev kontinuitete podatkov in pravne varnosti bi se morala Uredba (ES) št. 166/2006 še naprej uporabljati za leto poročanja 2024 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1 **Vsebina**

Ta uredba izvaja Protokol UN/ECE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu: Protokol) z določitvijo pravil o zbiranju in sporočanju okoljskih podatkov industrijskih obratov ter vzpostavlja portal industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal) na ravni Unije v obliki spletne podatkovne zbirke, ki omogoča dostop do navedenih podatkov.

⁵⁸ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

Člen 2 Opredelitve

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „obrat“ pomeni nepremično tehnološko enoto, v kateri poteka ena ali več dejavnosti iz Priloge I in katera koli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost na isti lokaciji, ki bi lahko imela vpliv na izpuste ali onesnaževanje okolja;
- (2) „lokacija“ pomeni zemljepisno lokacijo obrata;
- (3) „javnost“ pomeni javnost, kot je opredeljena v členu 3, točka (16), Direktive 2010/75/EU;
- (4) „izpust“ pomeni nameren ali nenameren, reden ali izreden vnos onesnaževal v okolje zaradi katere koli človekove dejavnosti, vključno z izlitji, emisijami, izpuščaji, injiciranjem, odstranjevanjem oziroma odlaganjem, ali odvajanje prek kanalizacijskih sistemov, ki se ne zaključijo s čistilnimi napravami;
- (5) „onesnaževalo“ pomeni snov ali skupino snovi, ki so lahko škodljive za okolje ali zdravje ljudi zaradi svojih lastnosti in vnosa v okolje;
- (6) „snov“ pomeni snov, kot je opredeljena v členu 3, točka (1) Direktive 2010/75/EU;
- (7) „upravljaivec“ pomeni upravljavca, kot je opredeljen v členu 3, točka (15), Direktive 2010/75/EU;
- (8) „prenos izven kraja nastanka“ pomeni prenos odpadkov, namenjenih za predelavo ali odstranitev, in onesnaževal v odpadnih vodah, namenjenih za obdelavo v čistilni napravi, izven meja obrata;
- (9) „odpadek“ pomeni odpadki, kot je opredeljen v členu 3, točka (1), Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹;
- (10) „odpadne vode“ pomeni komunalne odpadne vode, odpadne vode iz gospodinjstev in industrijske odpadne vode, kot so opredeljene v členu 2, točke (1), (2) in (3), Direktive 91/271/EGS, in katero koli drugo uporabljeno vodo, ki jo zaradi snovi ali predmetov, ki jih vsebuje, ureja pravo Unije;
- (11) „razpršeni viri“ pomenijo številne manjše ali razpršene vire, iz katerih se lahko onesnaževala izpuščajo v tla, zrak ali vode, katerih skupni učinek na navedene medije je lahko precejšen in za katere je zbiranje poročil posameznih virov nepraktično;
- (12) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ ali organe ali drug pristojni subjekt ali subjekte, ki jih določijo države članice;
- (13) „nevarni odpadki“ pomenijo nevarne odpadke, kot so opredeljeni v členu 3, točka (2), Direktive 2008/98/ES;

⁵⁹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (14) „predelava“ pomeni katerega koli od postopkov, navedenih v Prilogi II k Direktivi 2008/98/ES;
- (15) „odstranjevanje“ pomeni katerega koli od postopkov, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2008/98/ES;
- (16) „leto poročanja“ pomeni koledarsko leto, za katero je treba zbrati podatke.

Člen 3 **Vsebina portala**

1. Portal vsebuje podatke o:

- (a) izpustih onesnaževal iz člena 5(1), točka (a);
- (b) prenosu odpadkov, kot so navedeni v členu 5(1), točka (b), in onesnaževal v odpadnih vodah, kot so navedena v členu 5(1), točka (c), izven kraja nastanka;
- (c) rabi vode, energije in surovin iz člena 5(1), točka (d);
- (d) vsebinskih informacijah iz člena 5(1), točka (e);
- (e) kadar so na voljo, podatke o izpustih onesnaževal iz razpršenih virov, kot so navedeni v členu 7(1).

2. Portal vsebuje povezave do:

- (a) nacionalnih registrov izpustov in prenosov onesnaževal, ki jih vzpostavijo države članice v skladu s Protokolom;
- (b) drugih obstoječih javno dostopnih registrov, podatkovnih zbirk ali spletnih mest, vzpostavljenih na ravni države članice ali Unije, ki zagotavljajo dostop do zahtev poročanja, določenih v zakonodaji Unije o podnebnih spremembah, varstvu zraka, voda in tal ter ravnanju z odpadki.

Člen 4 **Zasnova in struktura portala**

1. Komisija zagotovi javno dostopnost portala s podatki v agregirani in posamezni obliki, da se omogoči iskanje po:

- (a) obratu, vključno z njegovim matičnim podjetjem, kadar je to primerno, in njegovo zemljepisno lego, vključno s povodjem;
- (b) dejavnosti;
- (c) pojavljanju na ravni države članice ali Unije;

- (d) onesnaževalih, odpadkih ali virih, kot je primerno;
 - (e) okoljskih medijih (zrak, voda, tla), v katere se izpušča onesnaževalo;
 - (f) prenosih odpadkov izven kraja nastanka in njihovem namembnem kraju, kakor je ustrezno;
 - (g) prenosih onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka;
 - (h) razpršenih virih;
 - (i) lastniku ali upravljavcu obrata.
2. Portal se oblikuje tako, da so v normalnih pogojih delovanja podatki ves čas in zlahka dostopni javnosti prek svetovnega spleta. Pri njegovi zasnovi se upošteva možnost bodoče širitve in vključuje vse podatke iz preteklih let poročanja, ki zajemajo vsaj deset preteklih let poročanja.

Člen 5

Poročanje upravljavcev pristojnim organom

1. Upravljavec vsakega obrata, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, ki dosegajo veljavne pragove zmogljivosti, določene v navedeni prilogi, letno poroča pristojnemu organu o naslednjih podatkih, razen če so organu že na voljo:
- (a) izpusti v zrak, vode in tla katerega koli onesnaževala, opredeljenega v Prilogi II, ki presega mejno vrednost, opredeljeno v Prilogi II;
 - (b) prenos nevarnih odpadkov izven kraja nastanka, ki presegajo dve toni letno, ali nenevarnih odpadkov, ki presegajo 2 000 ton letno, za vse postopke predelave ali odstranjevanja, razen odstranjevanja s postopki obdelave v zemlji in globinskega injiciranja, kot so navedeni v Prilogi I k Direktivi 2008/98/ES, pri čemer se navede oznaka „R“ ali „D“ glede na to, ali so odpadki namenjeni za predelavo ali odstranitev, v primeru čezmejnega pošiljanja nevarnih odpadkov pa ime in naslov predelovalca ali odstranjevalca odpadkov ter dejanske lokacije predelave ali odstranitve odpadkov. O odpadkih, ki se odstranjujejo s postopki obdelave v zemlji ali globinskega injiciranja, k poroča kot o izpustu v tla samo upravljavec obrata, iz katerega izhajajo odpadki;
 - (c) prenos katerega koli onesnaževala iz Priloge II v odpadnih vodah, namenjen čiščenju odpadnih voda, ki presega mejno količino, opredeljeno v stolpcu 1b Priloge II, izven kraja nastanka;
 - (d) raba vode, energije in surovin;
 - (e) informacije, ki omogočajo umestitev podatkov, sporočenih v skladu s točkami (a) do (d), v okvir, vključno z obsegom proizvodnje, številom zaposlenih, številom delovnih ur in informacijami o nesrečah, ki so privedle do izpustov;

- (f) informacije o tem, ali je obrat zajet tudi z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁰, Direktivo 91/271/EGS, Direktivo 2010/75/EU, Direktivo 2012/18/EU, Direktivo (EU) 2015/2193 ali katerim koli drugim okoljskim zakonodajnim aktom Unije, opredeljenim v obliki poročanja iz člena 6.
2. Kadar izpusti iz odstavka 1, točka (a), ali prenosi onesnaževal izven kraja nastanka iz odstavka 1, točka (c), ne presegajo veljavnih mejnih vrednosti, določenih v Prilogi II, ali kadar prenosi odpadkov izven kraja nastanka ne presegajo mejnih vrednosti iz odstavka 1, točka (b), upravljavec zadevnega obrata v svojem poročilu navede, da so izpusti ali prenosi izven kraja nastanka pod temi vrednostmi ali pragovi.
 3. Upravljavci pridobijo podatke iz odstavka 1 z merjenjem. Kadar merjenje ni izvedljivo, upravljavci uporabijo izračun. Kadar niti merjenje niti izračun nista izvedljiva, lahko upravljavci podatke pridobijo z oceno.
 4. Upravljavci v poročilu navedejo metode, ki so jih uporabili za pridobivanje podatkov. Če so bili podatki pridobljeni z merjenjem, se navede analitična metoda. Če so bili podatki pridobljeni z izračunom, se navede metoda izračuna.
 5. Pri pripravi poročila iz odstavka 1 morajo upravljavci uporabiti najboljše razpoložljive informacije, ki lahko vključujejo podatke o spremljanju, emisijske faktorje, masne bilance, posredno spremljanje ali druge izračune, strokovne ocene in druge metode, skladne s členom 8(1) in mednarodno priznanimi metodologijami, če so na voljo.
 6. Izpusti iz Priloge II, o katerih se poroča v skladu z odstavkom 1, točka (a), vključujejo vse izpuste iz vseh virov, vključenih v Prilogo I na lokaciji obrata.
 7. Podatki iz odstavka 1 vključujejo izpuste in prenose, sporočene kot vsote vseh namernih, nenamernih, rednih in izrednih dejavnosti. Upravljavci pri navajanju teh podatkov, kadar je to mogoče, posredujejo vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste.
 8. Upravljavci vsakega obrata ustrezno pogosto zbirajo podatke, potrebne, da se za vsak obrat ugotovi, o katerih izpustih in prenosih izven kraja nastanka je treba poročati v skladu z odstavkom 1.

⁶⁰ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

9. Upravljavce vsakega zadevnega obrata da pristojnemu organu svoje države na voljo zapise podatkov, na podlagi katerih so bila izdelana poročila za obdobje petih let, ki začne teči ob izteku zadevnega leta poročanja. V teh zapisih je opisana tudi uporabljena metodologija zbiranja podatkov.
10. Države članice se lahko odločijo, da bodo količinsko opredelile namerne izpuste iz odstavka 1, točka (a), v imenu upravljavcev obratov, ki jih zajemata dejavnost 2 in dejavnost 7, navedeni v Prilogi I. V teh primerih se odstavki 1 do 9 ne uporabljajo za navedene upravljavce v zvezi s takimi izpusti.
11. Ob upoštevanju zahtev iz člena 6 države članice določijo datum, do katerega upravljavci zagotovijo podatke iz tega člena svojemu pristojnemu organu.

Člen 6

Poročanje držav članic Komisiji

1. Države članice Komisiji vsako leto elektronsko predložijo poročilo, ki vsebuje vse podatke iz člena 5, v obliki in do datuma, ki ju Komisija določi z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2). Datum poročanja je vsekakor najpozneje 11 mesecev po izteku leta poročanja.
2. Službe Komisije ob pomoči Evropske agencije za okolje (v nadaljnjem besedilu: Agencija) vključijo podatke, ki jih sporočijo države članice, v portal v enem mesecu od zaključka poročanja s strani držav članic v skladu z odstavkom 1.

Člen 7

Podatki o izpustih iz razpršenih virov

1. Komisija ob pomoči Agencije v portal vključi podatke o izpustih iz razpršenih virov, kadar taki podatki obstajajo in so jih države članice že sporočile.
2. Podatki v portalu so organizirani tako, da uporabnikom omogočajo iskanje in opredelitev izpustov onesnaževal iz razpršenih virov glede na ustrezno geografsko razčlenjenost, ter vključujejo informacije o vrsti metodologije, uporabljene za pridobitev podatkov.
3. Kadar Komisija ugotovi, da podatkov o izpustih iz razpršenih virov ni, se nanjo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 za dopolnitev te uredbe z začetkom poročanja o izpustih ustreznih onesnaževal iz enega ali več razpršenih virov ob uporabi mednarodno potrjenih metodologij, kadar je to primerno.

Člen 8
Zagotavljanje in presoja kakovosti

1. Upravljavci obratov, za katere veljajo zahteve poročanja iz člena 5, zagotovijo kakovost podatkov, o katerih poročajo.
2. Pristojni organi presojajo kakovost podatkov, o katerih poročajo upravljavci obratov iz odstavka 1, zlasti glede njihove točnosti, popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti.

Člen 9
Dostop do informacij

1. Komisija ob pomoči Agencije zagotovi, da so podatki na portalu javno dostopni in brezplačni na svetovnem spletu v enem mesecu po zaključku poročanja držav članic v skladu s členom 6(1).
2. Če podatki, vključeni v portal, javnosti niso zlahka dostopni na svetovnem spletu, zadevna država članica in Komisija omogočijo elektronski dostop do portala na mestih, dostopnih javnosti.
3. Vsaka država članica da svoje podatke, sporočene v skladu s členom 5 in, kadar je primerno, členom 7(1), na voljo neprekinjeno, brezplačno in brez omejevanja dostopa na registrirane uporabnike.

Člen 10
Zaupnost

Kadar država članica meni, da so podatki zaupni v skladu s členom 4(2) Direktive 2003/4/ES, se v poročilu iz člena 6(2) te uredbe za zadevno leto poročanja za vsak obrat ločeno navede, katerih podatkov ni mogoče objaviti in razloge za to.

Člen 11
Sodelovanje javnosti

1. Komisija javnosti omogoči zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v prihodnjem razvoju portala, vključno z gradnjo zmogljivosti ter pripravo sprememb te uredbe.
2. Javnost ima možnost za predložitev pripomb, informacij, analiz in mnenj v razumnem času.

3. Komisija ustrezno upošteva take prispevke in javnost obvesti o rezultatih javne udeležbe.

Člen 12 **Smernice**

Komisija ob pomoči Agencije pripravi in redno posodablja smernice v podporo izvajanju te uredbe, ki obravnavajo vsaj:

- (a) postopke poročanja;
- (b) podatke, o katerih je treba poročati;
- (c) zagotavljanje in presojo kakovosti;
- (d) navedbo vrste zadržanih podatkov in razlogov za to, kadar gre za zaupne podatke;
- (e) sklicevanje na mednarodno odobrene metode za določanje, analizo in vzorčenje izpustov;
- (f) navedbo matičnih podjetij.

Člen 13 **Ozaveščanje**

Države članice in Komisija spodbujajo ozaveščenost javnosti o portalu ter razumevanje in uporabo podatkov, ki jih vsebuje.

Člen 14 **Spremembe prilog**

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15, da lahko spremeni Prilogo I za enega ali oba naslednja namena:
 - (a) dodajanje industrijske ali kmetijske dejavnosti, ki vpliva ali se pričakuje, da bo vplivala na zdravje ali okolje zaradi svojih izpustov onesnaževal, prenosa odpadkov ali odpadnih voda ali rabe virov; izpusti ali prenosi nad ustreznimi pragovi poročanja, kot so določeni v členu 5(1), točka (b), in v Prilogi II, bodo glavni dejavnik pri določanju vpliva na zdravje ali okolje;
 - (b) uskladitev s Protokolom po sprejetju spremembe njegovih prilog.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15, da lahko spremeni Prilogo II za naslednje namene:

- (a) prilagoditev Priloge znanstvenemu ali tehničnemu napredku;
- (b) dodajanje onesnaževal, katerih izpust v zrak, vode in tla škodljivo vpliva ali bi lahko vplival na okolje ali zdravje ljudi, vključno s tistimi, ki se spuščajo pri dejavnostih iz Priloge I k tej uredbi in ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:
 - (i) v Prilogi XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 so določena kot snovi, ki zbuja veliko skrb;
 - (ii) v skladu z Direktivo 2000/60/ES ali Direktivo 2008/105/ES so določena kot prednostne snovi;
 - (iii) vključena so na nadzorne sezname, vzpostavljene v okviru Direktive 2006/118/ES ali Direktive 2008/105/ES;
 - (iv) zanje veljajo mejne vrednosti ali druge omejitve v skladu z direktivami 2008/50/ES, 2004/107/ES ali 2006/118/ES;
- (c) določanje in posodabljanje pragov za izpuste, da se doseže cilj zajetja najmanj 90 % izpustov vsakega onesnaževala v zrak, vode in tla pri dejavnostih iz Priloge I; vključno z ničelnimi pragovi za snovi, ki so še posebej nevarne za okolje ali zdravje ljudi;
- (d) uskladitev s Protokolom po sprejetju spremembe njegovih prilog.

Člen 15

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(3) in člena 14 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od [Urad za publikacije: vstavite datum = tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takemu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Evropski parlament ali Sveta lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 7(3) in člena 14. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, navedenega v takem sklepu. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 7(3) in člena 14, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 16

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 17

Kazni in ukrepi za zagotavljanje skladnosti

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih ukrepov, sprejetih na podlagi te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih in o vsakršni naknadni spremembi, ki vpliva nanje.
2. Kazni iz odstavka 1 vključujejo globe, sorazmerne s prometom pravne osebe ali dohodkom fizične osebe, odgovorne za kršitev. Višina glob se izračuna tako, da se zagotovi, da se osebi, odgovorni za kršitev, dejansko odvzamejo gospodarske koristi, ki izhajajo iz navedene kršitve. Za ponavljajoče se kršitve se višina glob postopoma zvišuje.
3. Države članice zagotovijo, da se pri kaznih iz odstavka 1 ustrezno upošteva naslednje, kot je primerno:
 - (a) narava, resnost in trajanje kršitve;
 - (b) ali je kršitev naklepna ali posledica malomarnosti;
 - (c) populacija ali okolje, ki ga je prizadela kršitev, ob upoštevanju vpliva na cilj doseganja visoke ravni varovanja zdravja ljudi in okolja.

4. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotavljanje skladnosti za preprečevanje in odkrivanje kršitev iz odstavka 1.

Člen 18
Razveljavitev

Uredba (ES) št. 166/2006 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2026.

Sklicevanje na razveljavljeno Uredbo (ES) št. 166/2006 se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 19
Prehodne določbe

Ne glede člen 18, odstavek 1, se Uredba (ES) št. 166/2006 še naprej uporablja v zvezi s poročanjem za leto 2024.

Člen 20
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2026.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

OKVIR PREDLOGA/POBUDE

Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o sporočanju okoljskih podatkov industrijskih obratov in vzpostavitvi portala industrijskih emisij

Zadevna področja

Področje politike: 09 Okolje in podnebne spremembe:

Ukrepi, na katerega se predlog nanaša

- ☐ Nov ukrep
- ☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa⁶¹
- ☒ Podaljšanje obstoječega ukrepa
- ☐ Združitev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

Cilji

Splošni cilji

Cilji tega predloga so:

- (1) posodobiti Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal (E-RIPO) v skladu z ugotovitvami nedavno zaključene ocene učinka z oblikovanjem portala industrijskih emisij (v nadaljnjem besedilu: portal);
- (2) izboljšati dostop EU do okoljskih informacij o industrijskih obratih;
- (3) ponovna vzpostavitev portala kot podpornega instrumenta za direktivo o industrijskih emisijah in povezano okoljsko zakonodajo EU.

Ta predlog bo zlasti pomagal doseči cilje, določene v:

- evropskem zelenem dogovoru: „Komisija bo pregledala ukrepe EU za obravnavanje onesnaževanja iz velikih industrijskih obratov.“
- akcijskem načrtu za ničelno onesnaževanje: „Namen revizije [direktive o industrijskih emisijah in uredbe o E-RIPO] bo [...] izboljšati dostop javnosti do informacij [...] ter olajšati primerjavo uspešnosti držav članic pri spopadanju z industrijskimi emisijami.“

Predlog je tudi v celoti v skladu z Agendo 2030, zlasti v zvezi z naslednjimi cilji trajnostnega razvoja:

- „3.9: občutno zmanjšati število primerov smrti in bolezni zaradi izpostavljenosti nevarnim kemikalijam ter onesnaženosti zraka, voda in tal;
- 9.4; nadgraditi infrastrukturo in obstoječo industrijo prilagoditi tako, da bosta trajnostni, z učinkovitejšo rabo virov ter pospešenim uvajanjem čistih in okoljsko neoporečnih tehnologij in proizvodnih postopkov, pri čemer morajo vse države sprejeti ukrepe v skladu s svojimi zmožnostmi;

⁶¹ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

- 12.4: zagotoviti ustrezno ravnanje s kemikalijami in vsemi odpadnimi snovmi v celotnem življenjskem ciklu v skladu z dogovorjenimi mednarodnimi okviri ter občutno zmanjšati njihovo sproščanje v zrak, vode in tla, da se čim bolj zmanjšajo njihovi škodljivi vplivi na zdravje ljudi in okolje;
- 12.5: občutno zmanjšati količino odpadkov s preventivnimi ukrepi, zmanjševanjem porabe, recikliranjem in ponovno uporabo;
- 12.6: podjetja, zlasti velika in mednarodna podjetja, spodbujati, naj uvedejo trajnostne pristope in v poročanje vključijo informacije o trajnosti;
- 12.8: zagotoviti, da bodo ljudje povsod po svetu ustrezno seznanjeni in ozaveščeni za trajnostni razvoj in sonaraven način življenja.“

(4) Specifični cilji

1. Izboljšati učinkovitost portala z odpravljanjem pomanjkljivosti, ugotovljenih v povratnih informacijah o izvajanju, npr. posodabljanje sporočenih onesnaževal, pri čemer se zahteva poročanje na ravni obrata in ne na ravni objekta;
2. prispevati k ciljem krožnega gospodarstva in nestrupeni proizvodnji z zahtevanjem dodatnih podatkov o rabi virov, npr. rabi energije, vode, surovin, ter z bolj dinamičnim seznamom sporočenih snovi, da se vključijo snovi, ki zbujajo skrb;
3. prispevati k razogljičenju industrije z zbiranjem natančnejših podatkov o izpustih toplogrednih plinov pri industrijskih dejavnostih;
4. razširiti panožni obseg portala, da se izboljša znanje o drugih pomembnih industrijskih izpustih/prenosih in poveča skladnost s povezano zakonodajo, zlasti z direktivo o industrijskih emisijah in direktivo o srednje velikih kurilnih napravah.

(5) Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Predlagana sprememba Uredbe bo obravnavala pomanjkljivosti pri izvajanju, ugotovljene v ocenah E-RIPO/direktive o industrijskih emisijah, in pomagala doseči splošne cilje politike evropskega zelenega dogovora.

S prehodom na poročanje na ravni obrata (namesto na ravni objekta) se bo ponovno vzpostavila povezava z direktivo o industrijskih emisijah, s čimer se bo zagotovila zanesljivejša metrika za okoljsko učinkovitost industrijskih obratov.

Zagotavljanje dodatnih podatkov o rabi virov in izpustih toplogrednih plinov bo pomagalo spodbujati z viri gospodarne, krožne in brezogljične metode proizvodnje z opredelitvijo dobrih in slabih primerov.

Razširitev panožnega obsega bo zagotovila, da bo dal portal natančnejšo sliko glavnih izpustov/prenosov, ki jih povzročajo industrijske dejavnosti EU.

Posodobitev seznama onesnaževal iz Priloge II bo zagotovila natančnejše izpolnjevanje trenutnih in prihodnjih potreb po informacijah.

Na splošno bo predlog pomagal zagotoviti, da bo portal še naprej izčrpna in uporabniku prijazna podatkovna zbirka o lokacijah in uspešnosti industrijskih obratov EU.

(6) Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Portal bo zagotavljal informacije, kot so skupne emisije onesnaževal na obrat, kar bo ključni kazalnik za spremljanje napredka revidirane direktive o industrijskih emisijah pri zmanjševanju vpliva na okolje. Ti kazalniki se bodo še naprej letno pripravljali na primerljiv in lahko dostopen način prek portala, ki ga upravlja Evropska agencija za okolje (EEA).

Podrobnejše poročanje o emisijah onesnaževal na ravni obrata bo omogočilo spremljanje glavnih dejavnosti, tj. dejavnosti, katerih okoljska učinkovitost se izboljšuje ali zaostaja.

Vključitev poročanja o rabi virov bo omogočila opredelitev novih kazalnikov o rabi materialov, vode in energije, ki bodo omogočili spremljanje izboljšav na področju gospodarnosti z viri.

(7) Utemeljitev predloga/pobude

(8) Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Ta ocena finančnih posledic bo EEA zagotovila financiranje za vzpostavitev nadgrajenega, razširjenega, uporabniku prijaznega in popolnoma delujočega portala industrijskih emisij. Portal nadomešča E-RIPO (Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal).

Časovni razpored:

– **1. in 2. četrletje 2024** – pripravljalno delo: analitično delo za oblikovanje dodatnih modulov, da se portal uskladi z razširjenim področjem uporabe direktive o industrijskih emisijah in da se poleg izpustov onesnaževal zagotovi poročanje o rabi virov (materialov, vode, energije).

– **3. četrletje 2024** – preskusna faza novega portala

– **1. četrletje 2025** – zagon posodobljenega portala: zbiranje podatkov, zagotavljanje kakovosti in objava

(9) Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno)

Ker ne obstaja skupni pristop na ravni EU za določanje zahtev za poročanje, bi bilo izjemno težko primerjati okoljsko učinkovitost obratov v različnih državah članicah. Poleg tega so standardi poročanja EU sprejeti zunaj EU-27, kar pomeni, da so primerljivi okoljski podatki na voljo tudi za obrate v EFTA in državah pristopnicah k EU.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno)

Portal zagotavlja informacije, ki jih uporabljajo vse države članice, kar zmanjšuje potrebo posamezne države članice po vzpostavitvi lastnih nacionalnih postopkov. To olajšuje primerljivost podatkov.

Poleg tega industrijske obrate, ki jih urejajo Uredba, direktiva o industrijskih emisijah in direktiva Seveso III, pogosto spremljajo pristojni organi različnih držav

članic. Portal bo te informacije združil v enotno, centralizirano točko „vse na enem mestu“. Prav tako bo vključeval povezave do drugih podatkovnih zbirk in informacijskih virov, ki zagotavljajo vsebinske informacije, na primer o kakovosti zraka in voda v bližini obratov. To zagotavlja obilico informacij o različnih vidikih, povezanih s temi industrijskimi obrati, ki so dragocene za pristojne organe, industrije, nevladne organizacije, javnost in Komisijo (za namene oblikovanja politike in izboljšanja izvajanja).

(10) Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

To bo že druga sprememba evropskega popisa industrijskih emisij.

Leta 2000 je nastal prvi evropski popis emisij (Evropski register izpustov onesnaževal (EPER)) kot neposredna posledica člena 15(3) direktive IPPC iz leta 1996 (predhodnica direktive o industrijskih emisijah). V členu 15(3) je navedeno:

„Komisija na podlagi podatkov držav članic vsaka tri leta objavi popis pomembnejših emisij in njihovih virov. Komisija določi obliko in podrobnosti, potrebnih za prenos informacij v skladu s postopkom iz člena 19.

V skladu z istim postopkom lahko Komisija predlaga ukrepe za zagotavljanje medsebojne primerljivosti in povezljivosti podatkov iz popisa emisij, navedenega v prvem pododstavku, in podatkov iz drugih evidenc in virov podatkov o emisijah.“

Leta 2006 je EPER nadomestil E-RIPO (Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal), da bi EU izpolnila svoje mednarodne obveznosti v skladu s protokolom UN/ECE iz Kijeva k Aarhuški konvenciji o dostopu do informacij v okoljskih zadevah.

(11) Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta ukrep je usklajen s številnimi drugimi politikami EU in pobudami v teku, ki izhajajo iz evropskega zelenega dogovora.

(12) Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Izbrana možnost je, da EEA še naprej upravlja portal in izvaja vse dodatne spremembe pod nadzorom GD ENV. Možnost je ugodna zaradi:

(1) jasne dodane vrednosti pri zagotavljanju doslednega pristopa po vsej EU, ki se bo prenesla na Protokol, ki je tudi globalno merilo, ki ga uporabljajo druge celine (npr. Južna Amerika, Japonska in OECD na splošno);

(2) očitnih sinergij z vlogo EEA pri upravljanju okoljskih informacij, povezanih s kakovostjo zraka, kakovostjo voda itd.

Druge raziskane možnosti:

Opiranje izključno na registre izpustov in prenosov onesnaževal, ki so jih razvile države članice. EU mora kot pogodbenica Aarhuške konvencije in njenega protokola izpolnjevati svoje zaveze. Ker so države članice tudi pogodbenice Protokola, bi bile vse obveznosti, ki jih vsebuje, teoretično lahko določene v nacionalni zakonodaji držav članic. Vendar v tem primeru ne bi bilo zagotovila za dosledno uporabo po vsej EU, saj Protokol vsebuje možnosti za izvajanje nekaterih določb. Na primer, dejavnosti, ki spadajo v njegovo področje uporabe, je mogoče opredeliti z uporabo

pragov zmogljivosti ali zaposlenih. Z oblikovanjem portala se zmanjša potreba po tem, da vsaka država članica vzpostavi svoje nacionalne postopke, in olajša primerljivost podatkov.

- (13) Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ **Časovno neomejeno**

izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2022 in 2025, ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

- (14) Načrtovani načini upravljanja⁶²

☐ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☒ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

☒ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,

☐ subjektom javnega prava,

☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

- (15) UKREPI UPRAVLJANJA

- (16) Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Za subvencije decentraliziranim agencijam se uporabljajo standardna pravila spremljanja in poročanja.

- (17) Upravljavski in kontrolni sistemi

- (18) Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Za subvencije decentraliziranim agencijam se uporabljajo standardna pravila spremljanja in poročanja.

⁶²

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- (19) Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

n. r.

- (20) Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

n. r.

- (21) Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Za subvencije decentraliziranim agencijam se uporabljajo standardni načini.

- (22) OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA

- (23) Zadevni razdelek večletnega finančnega okvira in odhodkovna proračunska vrstica

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ⁶³	drža v Efte ⁶⁴	držav kandida tk ⁶⁵	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
3	09.10.02 – Evropska agencija za okolje (EEA)	Dif.	DA	DA	NE	NE

⁶³ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁶⁴ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁶⁵ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

- (24) Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve
- (25) Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje
- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	Razdelek 3 – Naravni viri in okolje
--	----------	-------------------------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Organ: EGP			Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ
Naslov 1: Odhodki za zaposlene	obveznosti	(1a)	0,430	0,438	0,447	0,456	1,772
	plačila	(2a)	0,430	0,438	0,447	0,456	1,772
Naslov 2: Upravni odhodki	obveznosti	(1a)	0,050	0,050	0,020	0,020	0,140
	plačila	(2a)	0,050	0,050	0,020	0,020	0,140
Naslov 3: Odhodki iz poslovanja	obveznosti	(1b)	0,170	0,070	0,030	0,030	0,300
	plačila	(2b)	0,170	0,070	0,030	0,030	0,300
Odobritve za EEA SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	0,650	0,558	0,497	0,506	2,212
	plačila	= 2a + 2b + 3	0,650	0,558	0,497	0,506	2,212

			2024	2025	2026	2027	Skupaj
Odobritve iz RAZDELKA 3 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,650	0,558	0,497	0,506	2,212
	plačila	= 5 + 6	0,650	0,558	0,497	0,506	2,212

Utemeljitev zgoraj navedenih stroškov:

Stroški EEA vključujejo stroške dveh dodatnih ekvivalentov polnega delovnega časa, ki bosta vzpostavila infrastrukturo IT za zbiranje novih podatkovnih polj (o rabi virov in dodatnih onesnaževal), spremenila in razširila shemo XML, da se omogoči poročanje na ravni obrata in za novo zajete kmetijsko-industrijske dejavnosti, posodobila priročnik za poročevalce, da se zagotovi dosleden doprinos upravljavcev/držav članic, izvajala usposabljanja za poročevalce držav članic, da uvedejo te nove zahteve, ter nato upravljala poročanje in z njim povezan podatkovni tok.

Stroški razvoja infrastrukture IT se bodo v tretjem letu znižali, saj bodo ostali le stroški vzdrževanja infrastrukture IT. Predvideva se, da bo EEA v prvih dveh letih potrebovala več finančnih sredstev za posodobitev obstoječih orodij zaradi pravnega predloga.

Stroški EEA predvidevajo 2-odstotno zvišanje v skladu z inflacijo in korekcijski koeficient za osebne prejemke za Dansko z dne 1. julija 2021, tj. 1 342. Predpostavlja se, da se v naslednjih letih ne bo spreminjal.

Potrebno povečanje prispevka EU agenciji EEA bo izravnano z ustreznim zmanjšanjem sredstev programa LIFE (proračunska vrstica 09.0202 – *Krožno gospodarstvo in kakovost življenja*).

(26) Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

n. r.

(27) Ocenjene posledice za vire EEA

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ
Začasni uslužbenci (razredi AD)	0,430	0,438	0,447	0,456	1,772
SKUPAJ	0,430	0,438	0,447	0,456	1,772

Potrebe po osebju (EPDČ):

	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ
Začasni uslužbenci (razredi AD)	2	2	2	2	2/leto
SKUPAJ	2	2	2	2	2/leto

Osebje EEA bo vzpostavilo infrastrukturo IT, potrebno za izvajanje predlaganih popravkov ter nato upravljanje poročanja in povezanega podatkovnega toka. Te izboljšave IT se nanašajo na fizično zmogljivost toka poročanja (tj. število in narava poročil) in podporne sisteme (smernice, usposabljanje itd.), da se zagotovi njihova dosledna uporaba s strani industrijskih upravljavcev in držav članic.

(28) Ocenjene potrebe po človeških virih v Komisiji

n. r.

(29) Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- Predlog/pobuda:

- ☒ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;
- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;
- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

(30) Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje s strani tretjih oseb.

(31) Ocenjene posledice za prihodke

Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.